

# Øving 2 - Algoritmer og Datastrukturer

## Innhold

- [Oppgavebeskrivelse](#)
  - [Algoritmen](#)
  - [Tidskompleksitet](#)
  - [Tidsmålinger](#)
  - [Konklusjon](#)
- 

## Oppgavebeskrivelse

Oppgaven handler om rekursjon. I main.cpp er det to forskjellige rekursive metoder for å regne ut eksponenter, i tillegg en tredje funksjon som bruker standardbiblioteket sin eksponentfunksjon. Den sammenligner så hastigheten til de tre metodene ved bruk av std::chrono.

---

## Algoritmen

main.cpp:

```
#include <chrono>
#include <iostream>

using namespace std;

double eksponentMetode1(double x, int n);
double eksponentMetode2(double x, int n);
double eksponentMetode3(double x, int n);

typedef double (*eksponent_method)(double, int);

void tidtaking(eksponent_method method, double x, int n);

int main() {
    cout << "Øving 2" << endl;
    int n_arr[] = {100, 1000, 10000, 100000};
    double x = 1.002;

    cout << "x = " << x << endl
         << endl;
```

```

for (int n : n_arr) {
    cout << "n = " << n << endl;

    cout << "Metode 1: " << endl;
    tidtaking(eksponentMetode1, x, n);
    cout << endl;

    cout << "Metode 2: " << endl;
    tidtaking(eksponentMetode2, x, n);
    cout << endl;

    cout << "Metode 3: " << endl;
    tidtaking(eksponentMetode3, x, n);
    cout << endl;

    cout << "Kontroll: " << pow(x, n) << endl
        << endl;

    cout << "-----" << endl
        << endl;
}

return 0;
}

double eksponentMetode1(double x, int n) {
    if (n == 1)
        return x;

    return x * eksponentMetode1(x, n - 1);
}

double eksponentMetode2(double x, int n) {
    if (n == 1)
        return x;

    if (n & 1)
        return x * eksponentMetode2(x * x, (n - 1) / 2);

    return eksponentMetode2(x * x, n / 2);
}

double eksponentMetode3(double x, int n) {
    return pow(x, n);
}

void tidtaking(eksponent_method method, double x, int n) {
    int runder = 0;
    double verdi;

    auto start = chrono::high_resolution_clock::now();
    auto finish = chrono::high_resolution_clock::now();

    do {
        verdi = method(x, n);
        finish = chrono::high_resolution_clock::now();
        runder++;
    }

```

```
    } while (chrono::duration_cast<chrono::duration<double>>(finish - start).count()
< 1.0);

    cout << "Verdi: " << verdi << endl;
    auto elapsed = chrono::duration_cast<chrono::duration<double, std::micro>>
(finish - start);
    cout << "Tid: " << round(elapsed.count() / runder * 100) / 100 << "
mikrosekunder per runde" << endl;
}
```

---

## Tidskompleksitet

Metode 1 har asymptotisk tidskompleksitet på  $\Theta(n)$ , mens metode 2 har  $\Theta(\log(n))$ . Dette er fordi metode 1 kaller på seg selv  $n$  ganger, mens metode 2 halverer  $n$  for hver gang den kaller på seg selv slik at etter  $\log(n)$  kjøring er  $n=1$  og returneres.

---

## Tidsmålinger

Målingene er gjort med `std::chrono` over nok runder slik at den totale måletiden tilsvarer 1 sekund og vi får et mer nøyaktig resultat. Kjøretiden er i mikrosekunder.

( N )	METODE 1	METODE 2	METODE 3
100	0.8 ms	0.05 ms	0.05 ms
1000	7.42 ms	0.08 ms	0.05 ms
10000	78.59 ms	0.09 ms	0.05 ms
100000	817.59 ms	0.11 ms	0.05 ms

---

## Konklusjon

Etter å ha utført en praktisk tidsmåling med `chrono` ser vi at målingene for metode 1 stemmer overens med den teoretiske tidskompleksiteten altså  $\Theta(n)$ . Målingene for metode 2 ser ut til å øke lineært for hver gang vi ganger `n` med 10. Dette stemmer overens med den teoretiske tidskompleksiteten  $\Theta(\log(n))$ . Metode 3 ser ut til å kjøre i konstant tid.

---